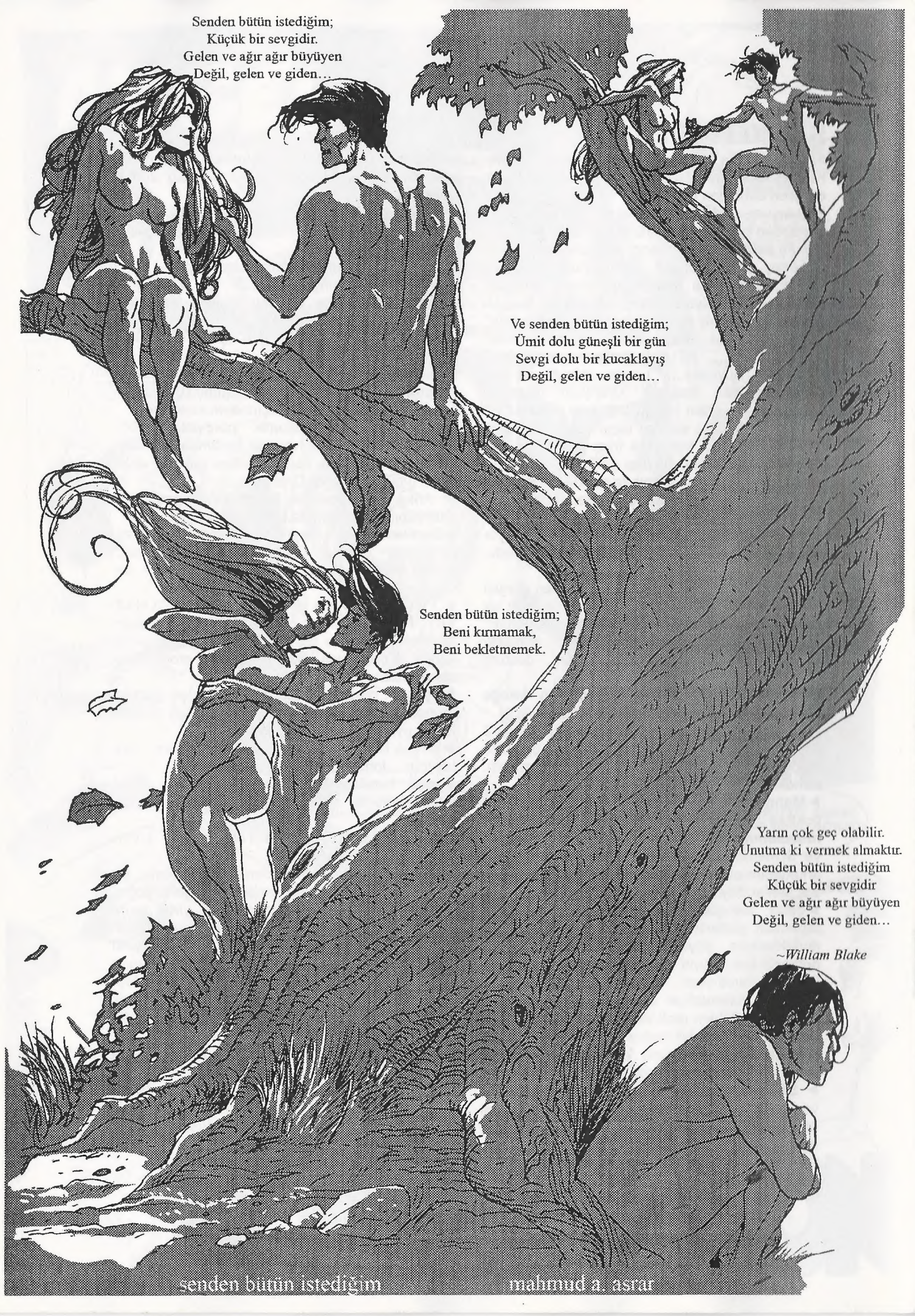

Senden bütün istediğim;
Küçük bir sevgidir.
Gelen ve ağır ağır büyüyen
Değil, gelen ve giden…
Ve senden bütün istediğim;
Ümit dolu güneşli bir gün
Sevgi dolu bir kucaklayış
Değil, gelen ve giden…
Senden bütün istediğim;
Beni kırmamak,
Beni bekletmemek.
Yarın çok geç olabilir.
Unutma ki vermek almaktır.
Senden bütün istediğim
Küçük bir sevgidir
Gelen ve ağır ağır büyüyen
Değil, gelen ve giden…
~William Blake
senden bütün istediğim
mahmud a. asrar

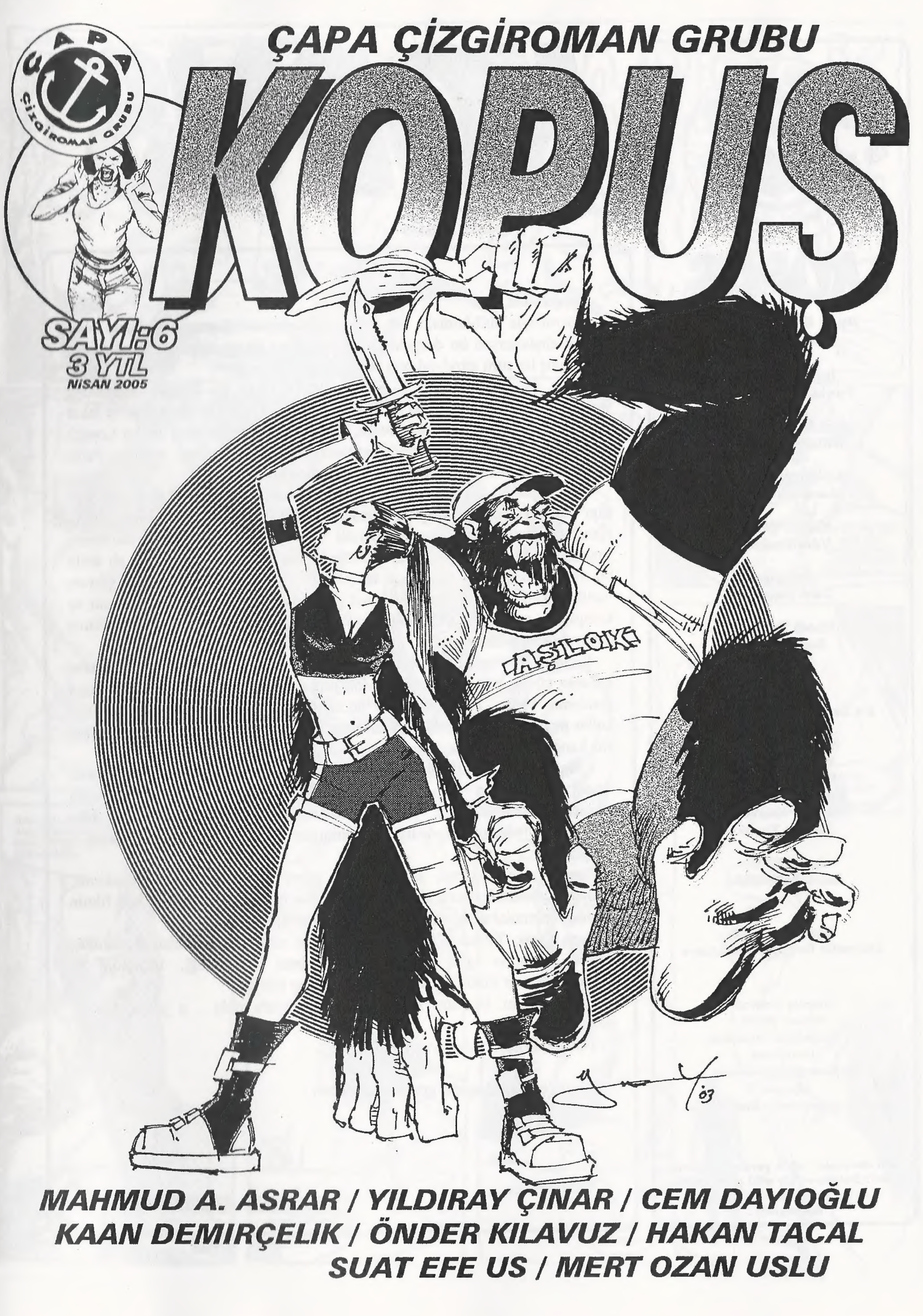

ÇAPA ÇİZGİROMAN GRUBU
ÇAPA ÇİZGİROMAN GRUBU
KOPUŞ
SAYI:6
3 YTL
NİSAN 2005
AŞLOK
MAHMUD A. ASRAR / YILDIRAY ÇINAR / CEM DAYIOĞLU
KAAN DEMİRÇELİK / ÖNDER KILAVUZ / HAKAN TACAL
SUAT EFE US / MERT OZAN USLU

ÇAPA ÇİZGİROMAN GRUBU

KOPUŞ

Aysız Süreksiz Fanzin
Bazen yayınlanır

İmtiyaz Sahibi:
Pardon Anlamadım?

Yazı İşleri Müdürü:
Güldürmeyin Bizi

Görsel Yönetmen:
Lorenzo Lamas

Kapak Çizeri:
Yıldıray Çınar

Sanatçı:
Cem Dayıoğlu

Ebedi Tembel:
Suat Efe Us

Bu Sayıda Çapalayanlar:
(alfabetiks)
Mahmud Asrar
Yıldıray Çınar
Cem Dayıoğlu
Kaan Demirçelik
Önder Kılavuz
Hakan Tacal

Suat Efe Us
Mert Ozan Uslu

kopirayt 2005
Chapella Gruppa Sallamore

Kopuş Sayı:6
Nisan 2005
1. Çoğaltım İstanbul
İletişim:
capacr@yahoo.com
Ayrıca:
www.geocities.com/capacr

-40 derecede serin yerde muhafaza ediniz.Beklenen bir etki görüldüğünde yeni sayıyı bekleyiniz.Evet. Bekleyiniz...

KOPUŞ

"Alternatif bi mevzuu"
Brooke Shields

Hoşgeldiniz,

Okuyucuyla full-kontakt bir yaklaşımla oluşturduğumuz, gereğinde elini korkak alıştırmayan bu dergide yine ülkemiz ve dünya sineması filmlerinden esinlenmiş bir sürü güzel çalışma bulacaksınız.

İnanç (la luna) Turay'ın absürd yazıları size bir Woody Allen tadı yaşatırken, **Hakan (idiotella)** bir Peter Greenamay tarzında iç sıkacak ve fakat "Ömercik" edasında hüzünlendirecek, **Ozan(di dimasyone trie)** ise bir Leench filminden hatırlayabileceğiniz karakterleri ile arzı endam ederek, Ferdi Tayfur'un "itilmişler- günahım neydi" filmine atıfta bulunacak.

Ama hepsi bu değil, sevgili okuyucu. **Mahmud "la chica" Asrar**'ın kült film "kopart da gel"e yaptığı gönderme tabii ki gözünüzden kaçmayacak. Hatırlayacağınız gibi film de muratti adlı karakter "bobbitize" sendromu yaşamış ve aseksüel sevgilisinin kollarında son nefesini vermişti. Ah ah derin bir sosyolojik gözlem gibisi var mı sevgili okuyucu? Bizi hayata bağlayan, varlık nedenimiz basit dürtü ve temel şekillerin ardında yatan derin anlamı ve komploları açığa çıkartmak değil mi? Bu bağlamda sinema dışında sırtımızı dayayabileceğimiz ne var?

Kaan(di mivvagio)'ın çalışması ise 80'lerin toplumsal kaygılı köy filmlerine bilhassa küçük Emrah'ın yeşilçam kariyerine ve baskın otoriteye baskaldırıya gönderme yapan, bunu yaparken de modern toplumun kültürel değerlerini kullanan bir eser. 89 tarihli **"zpammmm"** filmine yapılan anıştırma ise alttan alta kendini hissettiriyor.

Cem (don unclella) Dayıoğlu ise bundan sonra her sayımızda yer alacak "sanat yaptırmayın lan bana" adlı köşesinde entelijansiye dünyasından yansımalar sunacak size. **Önder (Mussolini) Kılavuz**, meşhur kara film "damardan" yolunda ilerlediği çalışmasında topluma önemli bir mesaj veriyor.

Suat *("uyuyan güzel, sevildi güzel güzel" filminden hatırlayacaksınız, tecavüz sahnesinde peçete dağıtan felçli kadını oynuyordu.)* yine bir kült filmin yeniden çevrimini deneyimliyor, elbette yerlileştirerek.

Son olarak Yıldıray, Fransız yeni dalga sinemasının etkisinde varoluş, kimlik, pasaport gibi evrensel kavramların irdelendiği, teknoloji ve yabancılaşma ile ilintili bir denemeyle karşınıza çıkıyor.

Unutmayalım, bunların hepsi sinema sayesinde oldu... o yoksa, biz de yokuz.

Bir dahaki sayıya dek iyi bakın kendinize

Çapa (editore chapella gruppa sallamore)

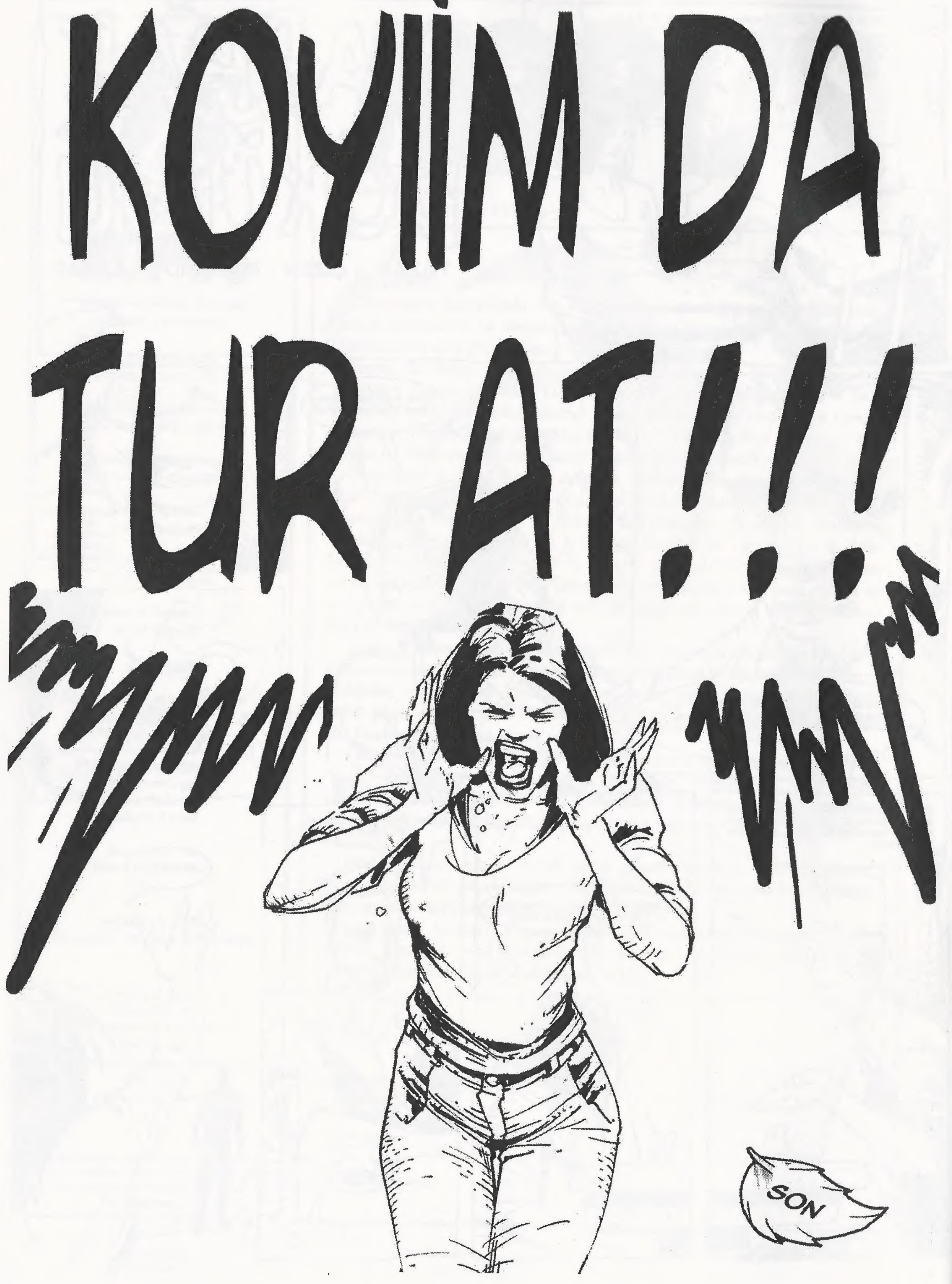

KARANFİL IHLAMURU

EMRE BAŞARAN

1991 senesinin güz mevsiminde fevkalade müteessir davranış halleri içerisinde ruhumu temizlemek için yola çıktım. Karşıma çıkan ilk şey bir çikolata dükkanı oldu. Bu eseri ilk defa görüyordum. Bilakis garip duygular içindeydim. Belki bu eseri bir akrabam benden önce görmüş olabilirdi. Bu bana olumsuz bir mevcudiyet kazandırırdı. Her ne ise, huşu ve unlu mamullere duyulan ihtiyaç hissi içerisinde bakkala girdim. Dükkanın sahip olduğu tezgahın arkasında duran tipin adı Gravyer'di. Nerden bildiğimi bilmiyordum ama biliyordum. Mamafih, bu bilgimi ona belli etmeye hiç niyetim yoktu. "*Naber Gravyer?*" dedim. Gravyer beyaz biriydi. Genel olarak peynire benziyordu. Hatta bir çeşit peynire çok benziyordu ama adını çıkaramadım. Bu kişi çok acı çekmiş bir insandı. Fakat arasıra peynire benziyordu. Gravyer satış yaptığı zamanların dışında hep acı çekerdi. Ac, Gravyer'in en sevdiği kedisinin adıydı. Mamafih rastlantısal bir gün içinde Ac fırlama bir hareketi neticesinde dört ayağıyla birden herhangi bir duvara saplanmıştı ve çıkamıyordu. Bu sebeple Gravyer durmadan acı çekiyordu. Sık sık kuyruğundan tutup çekiyordu fakat bir gün kuyruğu elinde kalmıştı. Ertesi gün Ac'ın kuyruğu yeniden uzamıştı çünkü Ac'ın amcası bir kertenkeleydi. Her ne ise, akabinde Ac duvara saplanmış olarak yaşıyor, yiyor ve düşünüyordu. Belki bir gün... Mamafih Gravyer acı çekmekten mutluydu. Çünkü bu onun için bir nevi meşgale olmuştu. Gravyer elinde meşaleyle mağaraları dolaşıp börtü böcük avına çıkardı. O mağaradayken Ac mağazalara telefon edip türlü siparişler verirdi. En çok teflon tava ve un siparişi verirdi. Un aslında çok garip birşeydi. Bilakis Gravyer bu olayı görmezden gelirdi. Acın çektiği acının farkındaydı.

"*N'aber Gravyer?*" dedim. Gravyer kafasını kaldırıp pis pis baktı.

"*Beni niçin rahatsız ediyorsun? Burada başka bakkallar da var. Onlara git ve beni yalnız bırak. Çektiğim acının farkında değil misin?*"

Gülmemek için kendimi zor tuttum. Çünkü Gravyer'in alt dudağına bir böcük yapışmıştı.

"*Pıhı... pıhıhı... pıhıhıhı... Ama Gravyer, beni anlamalısın... pıhı... Ben seni çok sevdiğim için... pıhıhı... buraya böyle habersiz... pıhıhıhı... geldim... pıhahahahahı.*"

Gravyer aldırmazlık içindeydi. Çikolata yiyip peynir sevmeyen biriydi. Bu onun kendisinden hoşlanmadığı anlamına geliyordu. Mamafih, Gravyer benim aradığım soruların cevabını bile bilebilirdi.

"*Gravyer, söylesene peynirlerle unlu mamuller arasında ne tür bir ilişki vardır?*"

Bilakis Gravyer bunları duymak istemiyordu.

"*Bak! Sen hiçbir şeyden haberi olmayan birisin! Onlar hepimizi kandırıyorlar! Bizi uyutuyorlar! Güç onların elinde! Biz sadece onların esiriyiz! Yaşasın acı! Zencilere özgürlük! Sorunun cevabına gelince, ikisi de krem rengidir. Ayrıca o böcüğü oraya ben yapıştırdım.*"

"*Peki ama Gravyer, sence Oslo yaşamak için iyi bir yer midir?*"

"*Oslo sadece ölmek için iyi bir yerdir.*"

Oslo.

KIRLANGIÇ VE MİTRALYÖZ

Eşsiz huzurlu bir ruh hali içinde şahsıma ait olan apartman dairesinin balkonunda beyaz renkli plastik bir sandalyeye oturmuş, aynı renk masanın üzerinde bulunan kitabın yazarının bundan sekiz yıl, üç ay, on dört dakika, yirmi bir saniye önce giymiş olduğu elbiseyi diken terzinin lisedeki sıra arkadaşının gözlerinin rengini merak ediyor ve kendi kendimi eğlendiriyordum. Fakat evimin önündeki otoyoldan geçen otoların gürültüsü dikkatimi dağıtarak o yöne doğru bir bakış sarf etmeme sebebiyet verdi. Bir süre sonra yol tenhalaşınca tekrar iç dünyama döndüm ve yoldan en son geçen arabanın sürücüsünün büyükbabasının vaktiyle meşgul olduğu işten ilk kazandığı paranın şu anda nerede olduğunu ve bu kağıt parçasına en yakın uzaklıkta bulunan kişinin adında kaç tane ünsüz harf bulunduğunu düşündüm. Vakit ilerliyordu ve güneş yavaş yavaş batmıştı. Ben ise bütün gün bu rahatsız plastik sandalyede oturarak neşeli şeyler düşünmek istemiştim. Günümü böyle geçirdiğim için hafif bir pişmanlık duyuyordum ki bu duyduğum pişmanlıktan önce en kısa aralıklı sürede pişmanlık duyan insanın hangi ülkede yaşadığını ve o ülkede bulunan kurşunkalem sayısının Yeni Zelanda'da yaşayan tarantula sayısıyla çarpımı sonucunun ikinci basamağını bilme ihtiyacı hissettim. Akabinde gerekli araştırmayı yapmak için harekete geçmek üzereydim ki yerde yürüyen bir böcek gözüme çarptı. Bu böceği benden önce gören on ikinci kişinin şu anda giydiği ayakkabının imal edildiği gün Tibet'te kaç bebeğin doğduğu ve bu bebeklerin ebeveynlerinin sahip oldukları saç tellerinin toplamının karekökünün kaç olduğu kafama takıldı. O esnada balkonumun pek yakınına kadar sokulan bir helikopterin kapısı açıldı ve aşağıya bir ip merdiven sarkıtıldı. Kırmızı beyaz ceketli bir adam merdivenden inerek balkonumla aynı seviyeye geldi. Ceketinin cebinden üzerinde yazılar olan bir kağıt çıkardı ve elime tutuşturdu. Daha sonra merdivenden yukarı çıktı, helikoptere bindi ve gözden kayboldu. Ben mutluluk içinde kağıtta yazılanları okumak üzereydim ki aniden esen bir rüzgar kağıdı elimden alarak uçurdu ve aşağıda otoyolun kenarında saçlarını tarayan bir çocuğun yanına düşürdü. Çocuk kağıdı yerden aldı ve ağzına attı. Çiğnedi ve yuttu. Amuda kalktı ve ellerinin üzerinde yürüyerek uzaklaştı.

Şu anda akıl hastanesindeyim. On bir senedir, kırmızı beyaz ceketli adamın kim olduğunu ve o kağıtta neler yazdığını düşünüyorum. Ama doktorlar yakında iyileşeceğimi söylüyor. Bu hastanedeki en genç doktorun annesinin ilkokul öğretmeninin ruhu buradan kaç metre uzaklıkta acaba?

(NOT: Bu hikaye tamamıyla gerçektir ve Sibirya'da yaşayan Olaf Vitalin adlı postane memurunun başından geçmiştir.)

SES

h.tacal

KAPININ ÖNÜNDE 5 - 10 KİŞİ BEKLİYORDUK
SIRA BENDEYDİ
STEFAN !
İÇİMDEN "LÜTFEN" DEDİM.
"LÜTFEN"
KOVULDUN
SOKAKTA BİR GÖSTERİ VARDI
SERBIA
AKŞAM BİR HIRVATI KARANLIK BİR KÖŞEDE YAKALADIM
VE BÜTÜN PARASINI ALDIM
KARININ ÇENESİNİ KAPAMANIN TEK YOLU BUYDU
ERTESİ GÜN YİNE BİR GÖSTERİ VARDI. PATRON DA ORADAYDI.
..BİRLİKTE SIRBİSTAN'I TEMİZLEYELİM
BİR BİLDİKLERİ OLSA GEREK
SONRA BİR BOŞNAK ÇIKTI KARŞIMA. CÜZDANI DA KENDİ GİBİ ŞİŞMAN
MAHALLEDEN BİRKAÇI GÖRDÜ OLANI. ONLARA DÖNDÜM VE...
"NE DURUYOR-SUNUZ ?"
DEDİM
" SIRBİSTAN'I TEMİZLEYELİM !"
BÖYLECE TEMİZLİK BAŞLADI.
VE İŞTE O KÖYÜ BASIYORUZ
ERKEKLERİ SIRAYA DİZİYORUZ... BİRDEN O DURUŞ ...
TANIDIK BİRŞEY VAR BU DURUŞTA
İÇİMDEN BİR SES ...
ONU ÖLDÜRÜNCE KEN-DİMİ DAHA İYİ HİSSEDE-CEĞİMİ SÖYLÜYOR .
ÖLDÜRÜYORUM

Gece usulca indirdi siyah tül perdesini
tüm önceki gecelerdeki gibi...

Şimdi kim konuşsa bir fısıltı gibi duyulucak sesi
Oysa gölgeler geçiyor yurtsuz dudaklarımın arasından
gölgeler sessiz...

Ey benim sessiz krallığım
Bir tek sen avutabilirsin beni...

Dinsiz bir yara gibi büyüyorken yalnızlığım
Ancak siz anlarsınız beni
Sesime ortak olanlarım...

Şimdi yalnızca benim için haykırın
Dizelere dönüşsün kan...
Çünkü yankılandıkça sesiniz
yosun tutmuş duvarlarımda
Tamamlanıyor eksik kalmış yanlarım...

Ve dans edin yalnızlığımın
enkazı üzerinde
Yalnızlığım
aynaya baktıkça büyüyen yanım...

Dans edinki çoğalsın anılarım
Kanlı bir coğrafya artık mırıldandıklarım...

Zaman düşüyor ayakucuma
Kanıyor oluk oluk
Artık ne siz ne de sesiniz,
bir an geliyor
yetmiyor nefesiniz...

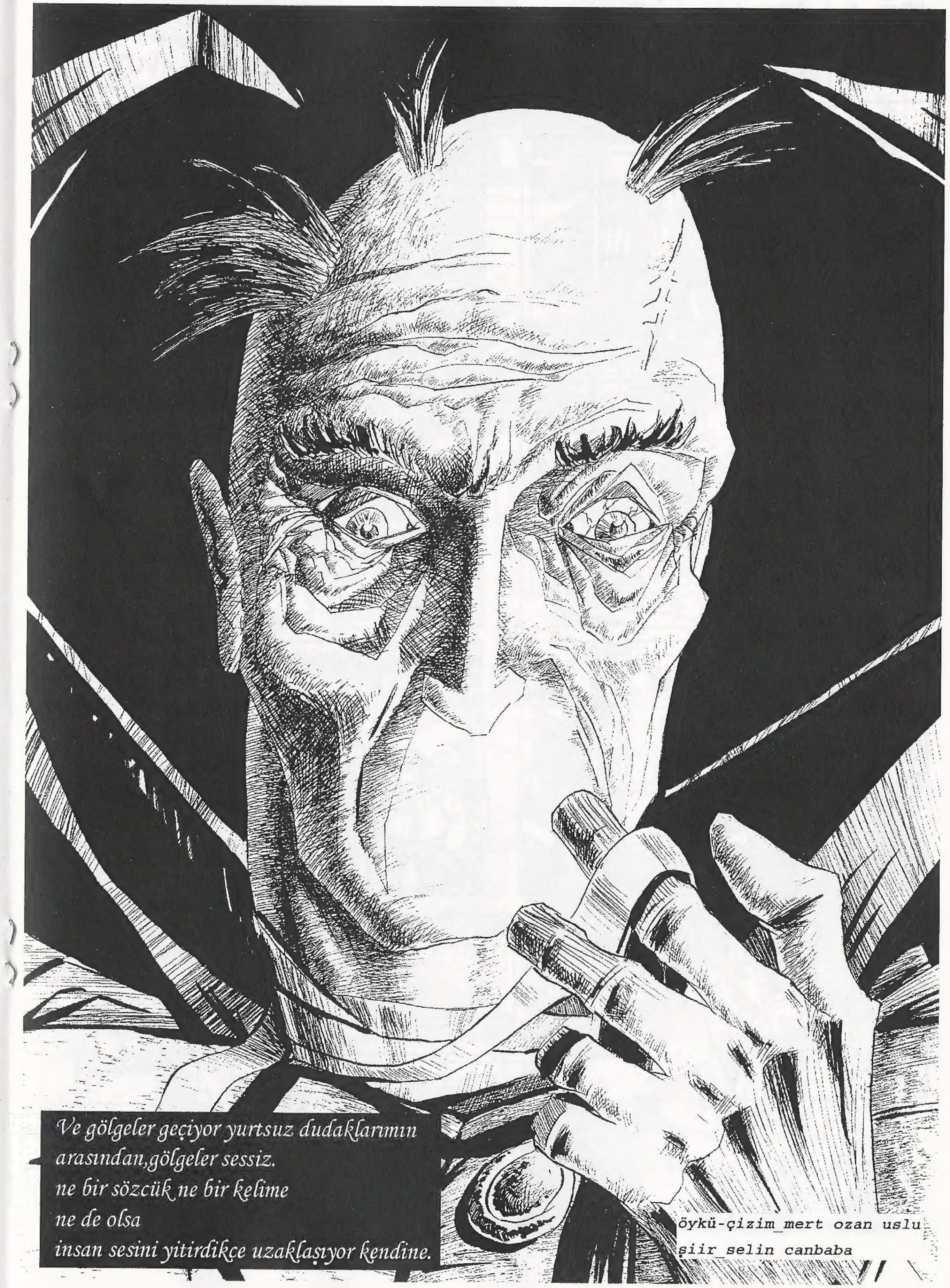

Ve gölgeler geçiyor yurtsuz dudaklarımın
arasından,gölgeler sessiz.
ne bir sözcük ne bir kelime
ne de olsa
insan sesini yitirdikce uzaklaşıyor kendine.
öykü-çizim_mert ozan uslu
şiir_selin canbaba

FİGHT KLÜP

ÇİZEN : EFE US
ÇİNİ : ÖNDER KILAVUZ

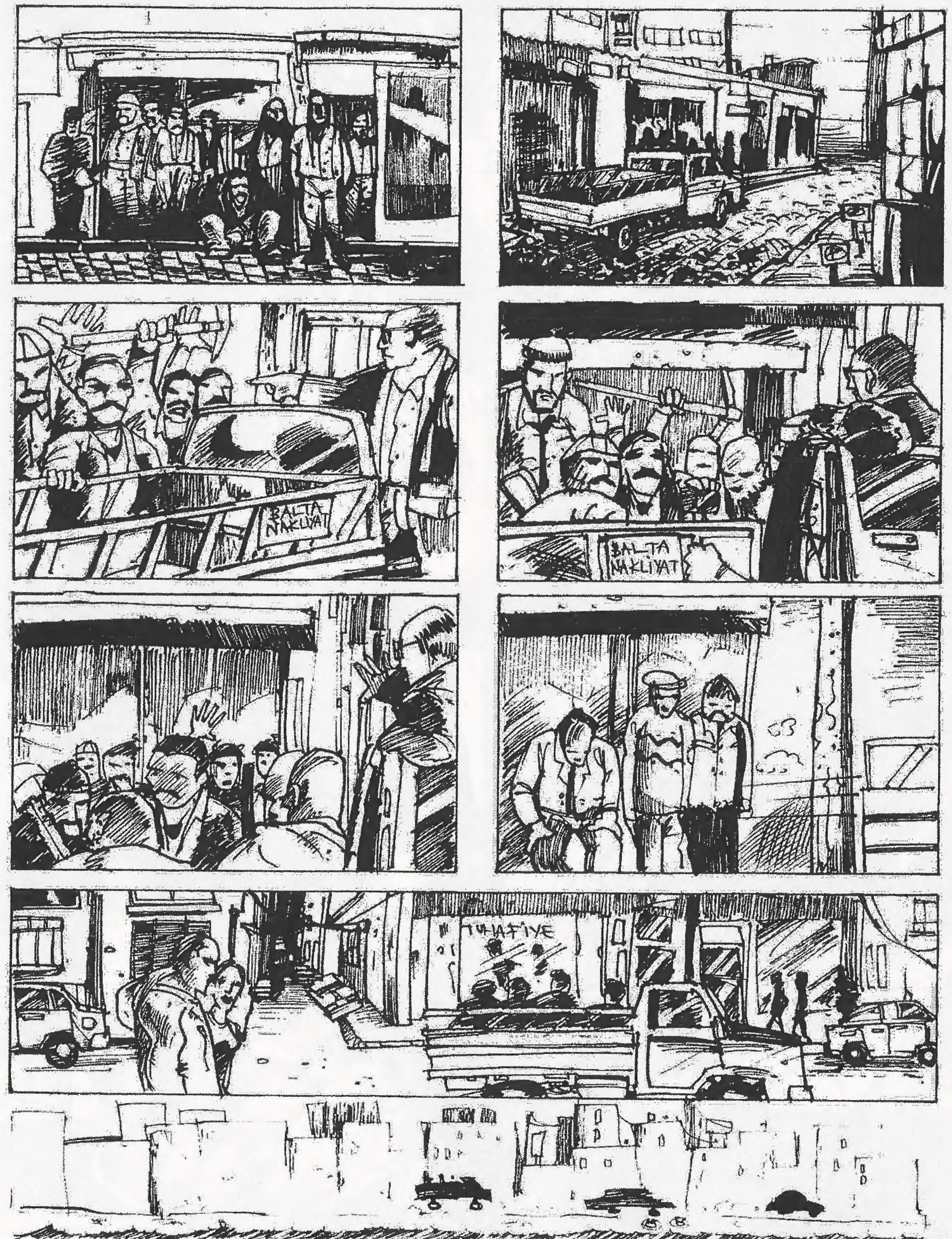

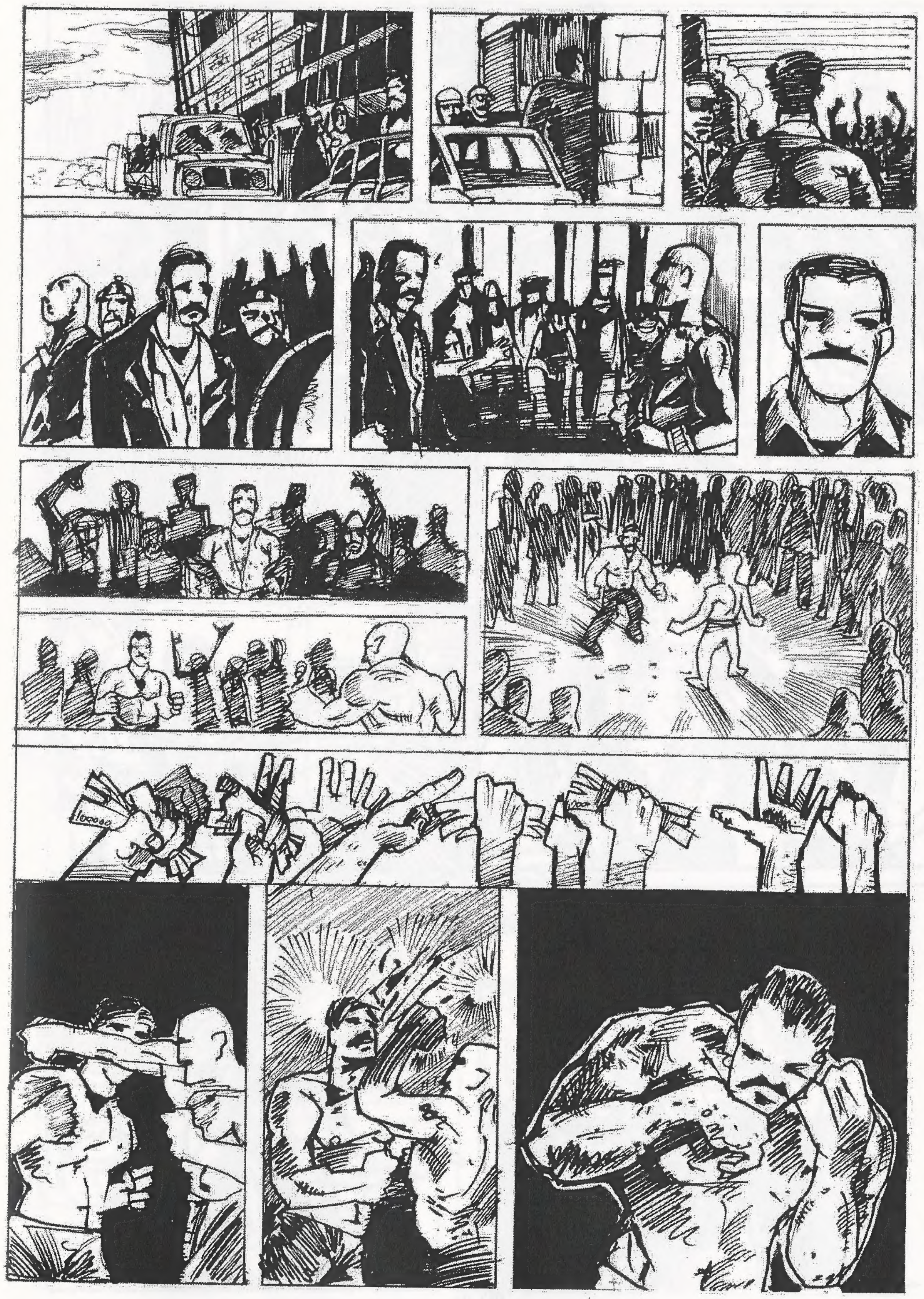

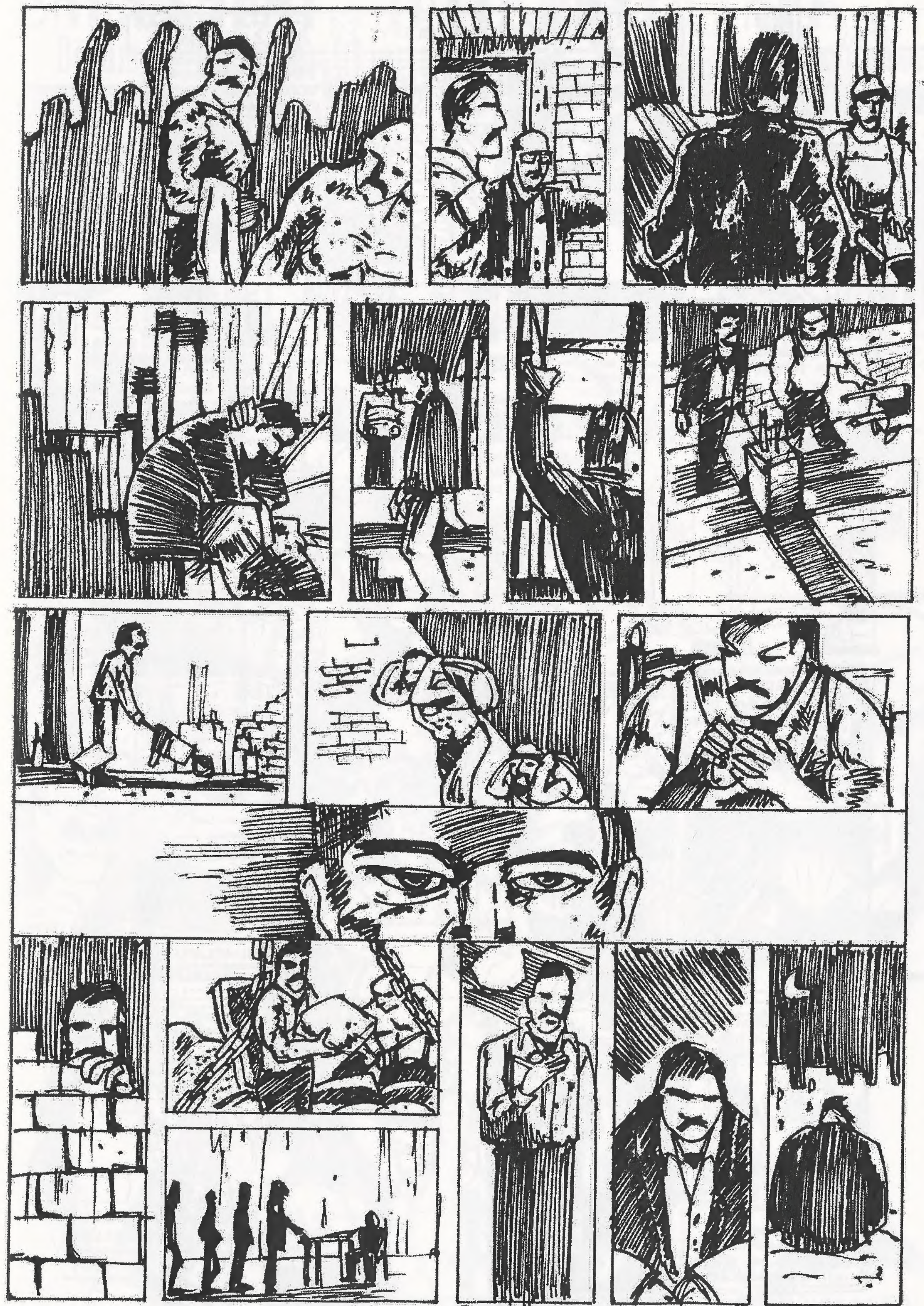

AĞIR HASAR

END DI PÖRPIL DEYZ

YILDIRAY ÇINAR

BANA SANAT YAPTIRMAYIN LAN!

Bölüm I: Dışlanmışlıklarım Benim...

CEM DAYIOGLU 2005

kombokenan
"ÖNDER KILAVUZ"
ARKADAŞLAR BU AKŞAMKİ BASKINDA KENAN ÖRGÜTÜN İÇİNE SIZACAK VE BİZDE SUÇ ÜSTÜ YAPICAZ...
ULAN BEN ORUÇTUM BE...
NARKOTİK
NARKOT
NERDESİN ULAN ALLAHSIZ DONDUM BE...
İFTARI KAÇIRCAZ BE...
PSST.. ŞİŞKO...
PATRON BEKLİYO HEMEN GELİN DEDİ...
OHA
ORHAN BABA MAL ÇOK GUZELMİŞ ELİNE SAĞLIK...
ÇEK SEN BABAM DURMA DAHA GELİYO...
NERDE LAN BU HERİFLER...
1/2 SAAT SONRA
BABBAOW
NASIL BABAM ŞEKER GİBİ ÖLDUNMU?..
90 DAKKA SONRA
BASIN ULAN ARTIK BE...
ASIL BABAM GELİYO YEHOOW...
KIPRAMAYIN YAKARIM...
DRANK
BASIN..

AMİRİM BURDA KOKAYİN MOKAYİNDE VAR...
YORÜ LAN
KANAPİS
KOKEYN
SAF HAROYN
ULAN UÇMUŞ BU. ÇOCUKLAR BİRİNİZ KENANI EVİNE BIRAKIN...
KENAN ABİ KUSURA BAKMA MAÇA TAKILDIK ANCA GELEBİLDİK. HADİ İYİ AKŞAMLAR...
ULAN SENİN...
ANKARA GÜCÜ ANKARA GÜCÜ
EYOOW
MARCO
POLİS 155
A 345
ÖLDÜM ULAN BITTİM BE..
ZANKARNN DOMP DOMB
DANDON
DURADADOP
LAN UYKU BE...
HAYIRDIR BİLADER...
ABİ BEN RAMAZAN DAVULCUNUZUM. PARA ALACAADIMI..
AL ULAN SANA PARA. ZATEN BUTÜN GUN ESRAR İÇMİŞİM İFTARI OTLAN AÇMIŞIM. NEYİN GÜNAHI ULAN BU.
OH-AN-NES...
GEÇIRSS

H.TACAL

►Kırmızı alevlerle yanan gökyüzünü hatırlıyorum. şafağın gelişi gibi. ama daha korkunç. lav rengi bulutlar katman katman , kırmız alevlerle oynaşarak, bu kaosun gerçek efendisinin temsili resmini yaratacak gibiydi. o ki; eğer gerçekse (ve gerçekse herşey çok basit, kabullenebilir kılınıverecekti bir anda) herşeyi bilen parlak gözlerle yukarılardan -evet artık yukarıyı da ele geçirmiş olmalı- biz zavallılara bakacak, çoktan hak edilmiş kıyametimizi dekore ederek gülümseyecekti.

Bu gökyüzünü son görüşümdü. Annemin elinin başımı göğsüne bastırması, kalbinin sesi uğultu gibi, kokusunu son kez ciğerlerime çekişim. Gözlerim kapalı, hiçbir şey düşünmeden. Varoluşum...

Bir daha hiç gökyüzü olmadı. Gençler hep benimle dalga geçiyorlar şimdi. Bunadığımı, delirdiğimi söylüyorlar, ama bu yaşlı gözler o maviliği gördü, güneş denen o alev topunun ısını hissettim derimde. Bu bilgiyi bırakmak istedim dükkanına Adem, değeri hiç olsa da herkese ver bunu; gökyüzü var, hiç görmeseniz bile yukarıda sonsuz bir boşluk bizi bekliyor.

(İman limited'e gelen yaşlı adamın ölmeden önce anlattığı hikayeden)

►Kadın adama acımıştı. *"her şey iyi olacak"* dedi. *"olur bazen ... önemsiz şeyler bunlar"*,

Oysa adam bu ufak kandırmacıyı açık edemeyecek kadar yorgun hissediyordu kendini. Konuşmak için , gözbebeklerini yukarıya kaldırmak için, gerçeği söylemek için çok yorgun. Anlıyordu oysa. Şimdi , şu anda karşısında duran kadını ve kendini aynı türün farklı cinsleri gibi değil, rastlantı eseri bir arada bulunan tamamen değişik iki yaratık olarak görüyordu. Ki benzer etten, dokudan ve kandan maskeleyişi saymazsak bu doğruydu.

Gerçek apaçık ortada, ama hayali bir arkadaş gibi sadece o küçük çocuğa kendini ifşa edercesine dururken kadının mantığını, çıkış noktasını anlıyor, ancak temel kaygılarının ne kadar önemsiz olduğunu biliyordu. Mesele de buydu zaten; bilmesi. "her şeyin" bir bok olacağı yoktu.

Ruhunun iflah olmaz köşelerine takılıp duruyordu kadının ilintiler yumağı. Her şey bir diğerine bağlıydı. Denge ve karşılıklılık kökeninde aynılaşan ruhların birlikteliğine dayalı bir evren istiyordu kendi küçük kozmolojisinde kadın, aile diye.

Kadının istediği basit bir teslim oluş.

Bunları tekrar hatırlayınca kafasının içinde kızıl bir öfke patladı. Benliğini teslim alıverdi.

"bi bok bildiğin yok!"

İsrafil boruya bir daha üfle !

kadın bir **tanrı** gibi kükredi. Adam bir ölümlüyü sevmişti.

►Ruhunu öldürdü, güzelce çiğnedi ve tükürdü sokağa
onlar da çiğnesinler diye,
Biriktirdiklerini -ki çoğu hayaldi- sattı savdı
Yaptığından memnun bakındı ufka
Düşünerek ne kadar tehlikeli olduğunu
Bilincini de yok edebilse
Deyme katile taş çıkartacaktı

SAYIKLAMALAR

►hareketlenen fanzin ortamlarında Selim Kurt'un **KLAN**'ı ve Zahiri grubunun **ZAHİRİ** isimli dergileri dadından yenmiyor.

►uranyum yada plutonium... buyurun... bunlardan herhangi biri, 10 gram kadar yeter..... kusura bakmayın, beyefendi ama dediklerinizden hiçbirşey anlamadım.... Uranyum diyorum kançık, eroin olsa sormadan cebime atmıştın çoktan, U256 istiyorum, saf, 48 mikron kurşun kasada... delirmiş mi ne?... Kadiiiir, gelir misin, beyefendinin bi isteği var..... Evet, Çokella, neymiş derdi.... Ay deli galiba, sav gitsin... beyefendi buyurun.... Hayda, şimdi de bu pezevenk çıktı başıma. Uranyum diyorum, plutonium, 10 gram lazım.... Bakın, çıksanız iyi olacak, biz burada sadece turşu satıyoruz, acur, biber, lahana. ... kes ulan traşı lavuk, ne mal olduğunuzu bilmiyor muyum sanıyorsun? İçerde karı da satıyorsunuz, uranyum da. Bütün mahalle biliyor. Hayır, parası neyse verecez, bu naz niye?... peki beyefendi, anlaşıldı, şöyle buyurun içeri geçelim... ha şöyle.... HOOAP, Nooluyor be, bırak beni, bırak ulan pantolonumu ... HIAAAGH VURAANYYYUUUUUMMM

►tahtaya vurun, çizgiroman araştırmaları dergisi **SERÜVEN** ve çizgiroman dergisi STRİP leziz bir şekilde devam ediyorlar. Aman nazar değmesin.

►Suat askerden geldi. Baba evindeki kuluçkasına geri döndü. (aman dostum yumurtalar soğumasın)

►**Yıldır**'ın grafik romanı, **Mahmud**'un **İmage** dergisi derken geçiyor günler... ya işte böyle ☺

►en dı vinıır izzzzzzz; **Mert Ozan** bu sayıda **9** sayfalık işiyle en çok iş yapan üyemize verdiğimiz *"obaran adam"* ödülünü kazandı. Kendisi evli ve hiç çocuk babasıdır.

►**Mahmud** uyku sorununa bir çözüm için doktora gitti. Her gece ***"memmeee meeemmmeeaa"*** diye çığlıklar atarak uyandığını ve 5 meme çizmeden uyuyamadığını söyleyen arkadaşımıza biz de sayıklamalar ekibi olarak acil şifalar diliyoruz.

►delici bakışlarıyla kendini süzen yakışıklı adamdan gözlerini alamayan Suzan, dilini ıslak dudaklarında şöyle bir gezdirdi ve hazır dışarıdayken diliyle karşısındaki genç adama "gel gel" işareti yaptı.

►**Yıldır**, **Mahmud**'un desteğiyle bi bilgisayara sahip oldu. Artıkın renk idi, web sayfası idi, Allah ne verdiyse girişecek herhal.

►**Hakan** hayat görüşünü *"önemli olan mal mülk hoca, gerisi boş"* olarak revize etti.

► **SERÜVEN**in resmi internet sitesi **seruven.org** ve Yunus (Çengel) 'un **resimliroman.net** sitesi rakipsiz içerikleri ile ortamları fethetti. İki site de devamlı güncelleniyor.

►**Strip**'e yaptığımız **İman Limited** ve **Pırılkız** işleri nihayet tamamlandı. (strip 6-Nisan 2005) haydi, hayırlısı.

► **Hayaletkasaba.com**'u da bi ziyaret edin.

►Yeni **Karabasan** sürprizlerimiz olacak bekleyiniz

► Zaman insanı değil,armut'u olgunlaştırır.

► Digital Webbing'den çıkan ve Yıldıray'ın çizdiği **Nothingface** albümü Gerekli şeyler'de mevcut.Tel:0 212 291 06 89. Ayrıca digitalwebbing.com adresinden sipariş olanakları da var.

► Digital Webbing demişken,**Digital Webbing Presents**'in **20**. sayısında da Mahmud'un çizdiği Last Paladin var.Onu da kaçırmayın.

►**Cem Dayıoğlu** askerlik görevini yaptığı Şırnak'dan döndü ve hepimiz tarafından içlendi. Biz de dışlamak yok kardeşim.Seni içliyoruz ama insan gibi içlemiyoruz.Ona göre...

► Ankara'dan yeni bir fanzin haberi var ama hala yapım aşamasında.Haydi gayret!

►**Serüven**'in 5. sayısının kapağı Yıldıray tarafından çizildi.Bi de kartpostal var.lezüz. Ayrıca derginin 6. sayısında bir sürprizimiz de var.

► Piyasaya yepyeni bir yayınevi katıldı. YILMAZ YAYINCILIK. **İlhan Yılmaz** önderliğindeki yayınevi **Pistolero** ve **Larry Yuma** ile okuyucu karşısına çıktı.Ayrıca bazı yerli yapım projeleri de olacak. Kendilerine başarılar.

►**İlyas**, oralet'i söyledin de şu tavla muhabbetimizin bitmesi çok acı oldu.Çay gelene kadar oyun biter mi kardeşim?(yıldır)

►bu aşk burada biter ve ben döner giderim... lay lay lom... lomm...ühüüü

►yeni kurulan **Marmara Çizgi**, Enki Bilal albümlerine ilk albüm "ölümsüzler panayırı" ile başladı.

►dağıtım halen bir sorun, ölümcül bir sorun hatta. Dağıtacam uleennn!

► bardan içeri giren adam, etrafı şöyle bir tarayıp duraklamaksızın karşıdaki tezgaha doğru devam etti. On günlük sakalı, pis, yırtık pırtık kıyafetleri ile leş kokulu bir iz bırakarak geçti mekanı. Belli ki on-onbeş evden ibaret kasabanın dışında başlayan ölümcül Nevada çölünü geçmişti. Çatlak dudakları açıldı ve "su" dedi. Barmen başını hiç kaldırmadan bardak parlatma işine devam ederek, "yalak dışarıda" diye cevapladı.
İşte vahşi batıda en çok rağbet gören "yalağa barmen fırlatma" sporu böyle başladı.
Yolcu o yılların acımasız haydudu **Nevada Bill**'di ve kendi başlattığı sporda fazla başarılı değildi. Yalağın kenarına çarparak dışarı düşen barmeni üç kurşunla ait olduğu yere gönderdi. *(evet, bu kısmı yer doldurmak için salladık)*